

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-10-27
Besvaras senast
2021-11-03 kl. 12.00

Till statsrådet Matilda Ernkrans (S)

2021/22:267 Biträdande lektorer

Att unga forskare ges de nödvändiga förutsättningar och trygga anställningsformer som krävs för att utvecklas till framstående forskare är centralt för Sveriges konkurrenskraft och utveckling som kunskapsnation. Vikten av att säkra tydliga och förutsägbara karriärvägar baserade på meriterings-anställningar inom akademien kan därför inte nog betonas.

Realiteten för många unga forskare är dock att tillfälliga och korta visstidsanställningar staplas på varandra under flera år. Gruppen visstidsanställda forskare och postdoktorer har ökat medan anställningsformen biträdande lektor inte alls har ökat i motsvarande utsträckning. Otryggheten i anställningsvillkoren är uppenbara. Samtidigt saknas tillfälle för att göra de bedömningar av meriter och färdigheter som är avgörande för om forskaren har förutsättningar att bedriva en långsiktig karriär inom universitet och högskola.

För att öka antalet biträdande lektorer har regeringen aviserat att de kommer att ge varje enskilt lärosäte specifika mål när det gäller antalet biträdande lektorer som de bör anställa. Denna strategi är vi kristdemokrater kritiska emot. Vi anser att lärosätena själva är bäst lämpade att avgöra hur många biträdande lektorer som bör anställas vid det egna lärosätet. För att öka antalet anställningar som biträdande lektorer vore det i stället bättre att åtgärda två konkreta hinder i högskoleförordningen som i dag begränsar möjligheten till anställning.

Det första hindret i högskoleförordningen är att den sökandes doktorsexamen inte får vara äldre än fem år vid ansökningstidens utgång. Enligt samstämmiga enkätsvar i en undersökning av Sveriges unga akademi försvårar den korta tidsperioden rekrytering av de bästa kandidaterna till biträdande lektorer, samtidigt som det försämrar mobiliteten mellan länder, lärosäten och samhällssektorer samt påverkar jämställdhetsarbetet negativt.

Det andra hindret är att ett biträdande lektorat inte nämns i uppräknningen av de anställningsformer som kan kombineras med en anställning inom klinisk verksamhet, genom så kallade kombinationsanställningar.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga statsrådet Matilda Ernkrans:

Är statsrådet och regeringen villiga att skapa bättre möjligheter för unga forskare att anställas som biträdande lektorer genom att revidera högskoleförordningen så att den aktuella tidsgränsen utökas från fem till sju år efter disputation samt att det tydligt anges att en kombinationsanställning är tillgänglig även för personer med anställning som biträdande lektor?

.....

Pia Steensland (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Gergö Kisch